

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

INSO

19110

1st. Edition

2015

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۱۹۱۱۰

چاپ اول

۱۳۹۳

تجهیزات کوهنوردی - قرقره‌ها - الزامات ایمنی
و روش‌های آزمون

**Mountaineering equipment- Pulleys-
Safety requirements and test methods**

ICS: 97.220.40

بهنام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است. تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و موسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشتہ طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که موسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرفکنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول تضمین کیفیت فرآورده‌ها و ملاحظات زیستمحیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای فرآورده‌های تولیدی داخل کشور و/ یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای فرآورده‌های کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. هم‌چنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و موسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سامانه‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیستمحیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و موسسات را بر اساس ضوابط نظام تایید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احرار شرایط لازم، گواهینامه تایید صلاحیت به آن‌ها اعطای و بر عملکرد آن‌ها ناظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاه، کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، تعیین عیار فلزات گران‌بها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«تجهیزات کوهنوردی- قرقه‌ها- الزامات ایمنی و روش‌های آزمون»

سمت و/ یا نمایندگی

کارشناس مسئول گروه پژوهشی مهندسی
پژوهشگاه استاندارد

رئیس:

طیب زاده، سید مجتبی
(کارشناسی ارشد مهندسی پژوهشگاه)

اداره استاندارد شهرستان بروجرد

دبیر:

شرفی، عنایت اله
(کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک)

اعضا: (اسمی به ترتیب حروف الفبا)

اداره کل استاندارد استان لرستان

امیری دهنو، مجید
(کارشناسی شیمی محض)

شرکت هاردپیچ

بهزادی، سحر
(کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک)

اداره کل استاندارد استان اصفهان

دولتشاهی، رضا

(کارشناسی ارشد شیمی)

تربیت بدنی استان کرمان

روینتن، آرزو

(کارشناسی ارشد تربیت بدنی)

هیات کوهنوردی استان کرمان- کوهنورد

عطایی، فرنگیس

(کارشناسی ارشد مدیریت)

گروه پژوهشی مهندسی پژوهشگاه
استاندارد

فرجی، رحیم

(کارشناسی ارشد شیمی)

اداره کل استاندارد استان لرستان

قبریان، مرضیه

(کارشناسی ارشد شیمی فیزیک)

دانشگاه لرستان

کولیوند، فرشاد

(دانشجوی دکتری مهندسی مکانیک سنگ)

شرکت زمین حفاران کاسیت

کیانی، علی

(کارشناسی مهندسی مکانیک)

محسنی، جعفر
(کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک)

فدراسیون کوهنوردی جمهوری اسلامی
ایران

میرنوری، محمود

(کارشناسی ارشد تربیت بدنی)

هیات کوهنوردی استان کرمان - کوهنورد

نادری، اکبر

(کارشناسی مهندسی صنایع)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ب	آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران
ج	کمیسیون فی تدوین استاندارد
د	پیش‌گفتار
و	مقدمه
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ مراجع الزامی
۱	۳ اصطلاحات و تعاریف
۱	۴ الزامات
۲	۵ روش‌های آزمون
۴	۶ نشانه‌گذاری
۴	۷ اطلاعات فراهم شده توسط تولیدکننده
۶	پیوست الف (اطلاعاتی) استانداردهای تجهیزات کوهنوردی
۷	پیوست ب (اطلاعاتی) کتابنامه

پیش‌گفتار

استاندارد "تجهیزات کوهنوردی- قرقره‌ها- الزامات ایمنی و روش‌های آزمون" که پیش‌نویس آن در کمیسیون‌های مربوط توسط سازمان ملی استاندارد ایران تهیه و تدوین شده و در پانصد و چهارمین اجلاس کمیته ملی استاندارد مهندسی پزشکی مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۲۳ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن‌ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدیدنظر خواهند شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارایه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

BS EN 12278: 2007, Mountaineering equipment- Pulleys- Safety requirements and test methods

تجهیزات کوهنوردی - قرقره‌ها^۱ - الزامات ایمنی و روش‌های آزمون

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین الزامات ایمنی و روش‌های آزمون قرقره‌های مورد استفاده در کوهنوردی از جمله صعود از کوه است.

۲ مراجع الزامی

این بند در این استاندارد کاربرد ندارد.

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می‌رود.

۱-۳ قرقره

یک یا چند چرخ قرقره^۲ نصب شده بر روی یک بلوك یا جسم، که برای وصل کردن یک طناب (مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۴۱۹۷ و استاندارد EN 1891) یا یک ریسمان^۳ (مطابق با استاندارد EN 564) به یک اتصال‌دهنده (مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۹۱۰۸) برای حفاظت از کوهنورد استفاده می‌شود و هنگامی که طناب یا ریسمان تحت بار، حرکت می‌کند، اصطکاک را کاهش می‌دهد. یادآوری - مثال‌های نوعی از کاربرد قرقره، سامانه‌های کاهش بار، جرثقیل‌های فرازین تیروولین، سیم‌های فشرده و حمایت طناب هستند.

۲-۳ چرخ قرقره

یک چرخ شیاردار^۴ است که طناب در آن قرار می‌گیرد.

۴ الزامات ایمنی

۱-۴ طراحی

۱-۱-۴ قرقره‌ها برای اتصال به یک اتصال‌دهنده، باید دارای تمهید اتصال باشند که برای جای دادن یک پین به قطر ۱۲ mm، به اندازه کافی بزرگ باشد. آزمون باید مطابق با زیربند ۱-۲-۵ باشد.

۲-۱-۴ قرقره، به خصوص چرخ‌های قرقره، باید به اندازه کافی بزرگ باشد که یک طناب یا ریسمان با اندازه قطری که روی قرقره نشانه‌گذاری شده، در آن جای گیرد. آزمون باید مطابق با زیربند ۲-۲-۵ انجام شود.

1 - Pulley

2 - Sheave

3 - Accessory cord

4 - Grooved wheel

۳-۱-۴ تمام لبه‌های قرقه، که با انگشتان در تماس هستند، باید عاری از پلیسه^۱ و موارد مشابه که موجب خراش یا جراحت می‌شوند، باشند. آزمون باید مطابق با زیربند ۳-۲-۵ انجام شود.

۴-۱-۴ اگر هر محور چرخ قرقه، با مهره‌ها یا پیچ‌ها محکم می‌شود، مهره‌ها و/یا پیچ‌ها باید با وسیله‌ای غیر از عامل اصطکاک، قفل شده و محکم شوند.

۲-۴ استقامت

۲-۲-۴ هنگام آزمون مطابق با زیربند ۲-۳-۵، چرخ(های) قرقه باید قادر باشند که تحت نیروی 2kN اعمال شده بر هر چرخ قرقه به صورت مجزاء، در هر جهت ده بار بچرخد.

۲-۲-۴ هنگام آزمون مطابق با زیربند ۲-۳-۵، نباید نشانه‌ای از آسیب یا تغییر شکل در قرقه دیده شود، که می‌تواند بر عملکرد آن تاثیرگذار باشد.

۲-۲-۴ هنگام آزمون مطابق با زیربند ۲-۳-۵، قرقه باید قادر باشد یک نیروی استاتیکی حداقل برابر با 15kN اعمال شده بر هر چرخ قرقه به صورت مجزا را تحمل کند، بدون این‌که طناب یا میله فولادی U‌شكل به‌طور کامل آزاد شود.

۵ روش‌های آزمون

۱-۵ نمونه‌برداری

تعداد آزمونهای مورد نیاز برای آزمون‌ها، براساس تعداد چرخ‌های قرقه، اندازه آن‌ها و موادی که برای ساخت آن‌ها استفاده می‌شود، تعیین می‌شوند تا از تک تک ترکیب اندازه/ مواد که آزمون می‌شوند، اطمینان حاصل شود.

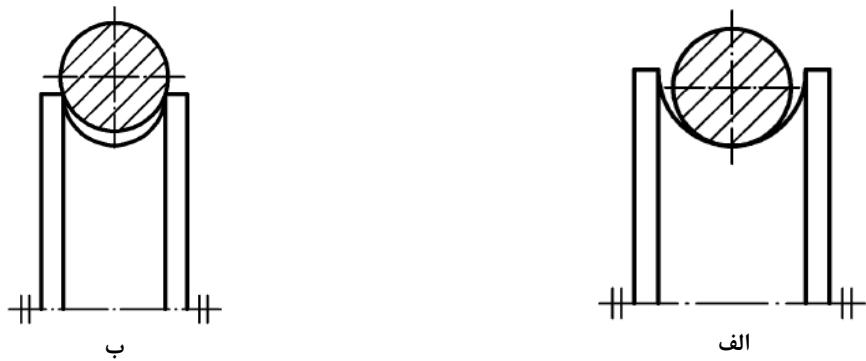
۲-۵ طراحی

۲-۲-۵ تمهید اتصال را مطابق با زیربند ۴-۱-۱، با استفاده از پین به قطر 12 mm آزمون کنید.

۲-۲-۵ هر چرخ قرقه را مطابق با زیربند ۲-۱-۴، با استفاده از پین به قطر $(1\pm 0,1)\text{ mm}$ بزرگ‌تر از حداقل قطر بیرونی قرقه، آزمون کنید. پین باید با کف شیار تماس پیدا کند (به شکل ۱ مراجعه شود).

۳-۲-۵ با بازرسی چشمی و کنترل کارکرد مطابقت با الزامات زیربند ۴-۱-۳ را بررسی کنید.

۴-۲-۵ اگر هر محور چرخ قرقه مطابق با زیربند ۴-۱-۴، با مهره‌ها یا پیچ‌ها محکم می‌شود، با بازرسی چشمی مطابقت با الزامات زیربند ۴-۱-۴ را بررسی کنید.

شکل ۱- آزمون شیار

راهنمای:

الف صحیح

ب غلط

۳-۵ تعیین استقامت

۱-۳-۵ دستگاه آزمون

اصول دستگاه آزمون انتقال نیروی F , در شکل ۳ نشان داده شده است. نیروی F باید به صورت زیر منتقل شود:

الف- به وسیله میله فولادی U شکل در نقطه اتصال قرقره (مطابق با شکل ۲):

ب- با استفاده از یک طناب با قطر نامی معادل با حداقل قطر شیار قرقره بر روی چرخ قرقره مطابق با دستورالعمل استفاده.

۲-۳-۵ روش انجام آزمون

۱-۲-۳-۵ هر چرخ قرقره باید به صورت جداگانه بر روی یک آزمونه متغیر، مطابق با زیربند ۱-۵ آزمون شود.

۲-۲-۳-۵ آزمون استقامت را در دمای $C^{\circ}(23 \pm 5)$ انجام دهید.

۳-۲-۳-۵ نرخ بارگذاری باید $mm/min (100 \pm 5)$ باشد.

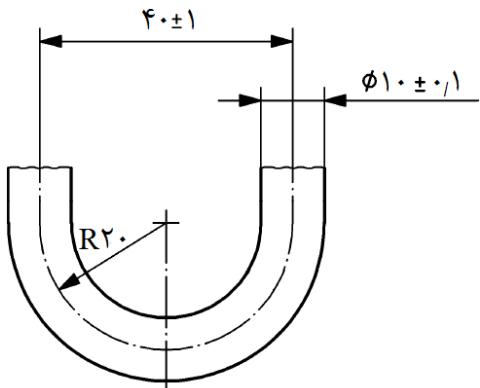
۴-۲-۳-۵ تحت یک نیروی $kN (20 \pm 0.5)$, به گونه‌ای که چرخ آزمونه به صورت پیوسته در هر جهت ۱۰ مرتبه بچرخد، یا تا زمانی که از چرخش بایستد، طناب را تحت کشش قرار دهید.

۵-۲-۳-۵ بعد از آزمون مطابق با زیربند ۴-۲-۳-۵، با بازرسی چشمی مطابقت با الزامات زیربند ۴-۲ را بررسی کنید.

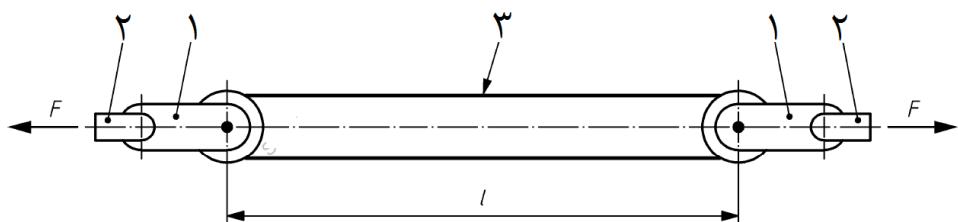
۶-۲-۳-۵ بعد از بازرسی مطابق با بند ۵-۲-۳-۵، نیرو را تا لحظه شکستن افزایش دهید و مطابقت با الزامات زیربند ۴-۲-۳-۵ را بررسی کنید.

۷-۲-۳-۵ برای هر چرخ قرقره با اندازه یا مواد مختلف، مراحل آزمون را مطابق با بندھای ۲-۲-۳-۵ تا ۶-۲-۳-۵، بر روی آزمونهای متغیر تکرار کنید.

ابعاد بر حسب میلی‌متر

شکل ۲- میله فولادی U‌شکل

راهنمای:

- ۱ آزمونهای یکسان
- ۲ میله فولادی U‌شکل
- ۳ طناب
- ۴ $500 \text{ mm} < l < 1000 \text{ mm}$
- ۵ نیرو F

شکل ۳- دستگاه آزمون استقامت

۶ نشانه‌گذاری

حداقل اطلاعات زیر باید به‌طور واضح، پاک‌نشدنی و بادوام بر روی قرقره‌ها نشانه‌گذاری شود.

الف- نام تولیدکننده یا نماینده مجاز؛

ب- حداکثر قطر طناب بر حسب میلی‌متر، که برای آن قرقره مناسب است؛

پ- نمایش دیاگرام تصویری نشان‌دهنده حداکثر بارهایی (بر حسب kN)، که می‌تواند بین هر چرخ قرقره و نقاط اتصال اعمال شود و توسط تولیدکننده ضمانت شده است؛ مقدار نشانه‌گذاری شده استقامت باید

به صورت یک عدد کامل بر حسب kN باشد؛

ت- سال ساخت.

۷ اطلاعات فراهم شده توسط تولیدکننده

اطلاعات مربوط به قرقره باید در یک بروشور توضیحی عرضه شود، و حداقل با زبان(های) رسمی کشور مقصد نوشته شود و حداقل شامل موارد زیر باشد:

- الف - نام و نشانی تولیدکننده یا نمایندگی مجاز [۱]؛
- ب- ارجاع به این استاندارد ملی ایران؛
- پ- شناسه مدل (در صورتی که بیش از یک مدل موجود باشد)؛
- ت- معنی هرگونه نشانه‌گذاری روی محصول؛
- ث- توصیه برای استفاده از محصول، بهخصوص حداکثر قطر طنابی که می‌تواند در قرقره استفاده شود و چگونگی عبور طناب از قرقره‌ها؛
- ج- حداکثر استقامت بر حسب kN ، که توسط تولیدکننده ضمانت شده است.
- ج- توصیه برای چگونگی انتخاب سایر اجزا برای استفاده در مجموعه محصول؛
- ح- توصیه برای چگونگی نگهداری/خدمات محصول؛
- خ- اثرات واکنشگرهای شیمیایی؛
- د- طول عمر محصول یا چگونگی ارزیابی آن، و این‌که بعد از آسیب جدی، بهتر است در اسرع وقت از مدار مصرف خارج شود؛
- ذ- تاثیر شرایط رطوبتی و یخ‌زدگی؛
- ر- تاثیر انبارش و کهنه‌گی به علت استفاده از محصول.

پیوست الف
(اطلاعاتی)
استانداردهای تجهیزات کوهنوردی

جدول الف- فهرست استانداردهای تجهیزات کوهنوردی

ردیف	شماره استاندارد	عنوان
۱	۱۴۱۹۵	تجهیزات کوه نوردی- الزامات ایمنی و روش‌های آزمون- تسمه (قلاب)
۲	۱۴۱۹۷	تجهیزات کوه نوردی- طناب های دینامیک کوه نوردی- الزامات و روش‌های آزمون
۳	۱۴۱۹۸	تجهیزات کوه نوردی- گیره های طناب- الزامات و روش‌های آزمون
۴	۱۹۱۰۷	تجهیزات کوهنوردی- گوشهای- الزامات ایمنی و روش‌های آزمون
۵	۱۹۱۰۸	تجهیزات کوهنوردی- اتصال دهنده‌ها- الزامات ایمنی و روش‌های آزمون
۶	۱۹۱۰۹	تجهیزات کوهنوردی - مهارهای اصطکاکی- الزامات ایمنی و روش‌های آزمون
۷	۱۹۱۱۰	تجهیزات کوهنوردی- قرقه‌ها- الزامات ایمنی و روش‌های آزمون
۸	EN 564	Mountaineering equipment — Accessory cord — Safety requirements and test methods
۹	EN 566	Mountaineering equipment — Slings — Safety requirements and test methods
۱۰	EN 568	Mountaineering equipment — Ice anchors — Safety requirements and test methods
۱۱	EN 569	Mountaineering equipment — Pitons — Safety requirements and test methods
۱۲	EN 893	Mountaineering equipment — Crampons — Safety requirements and test methods
۱۳	EN 958	Mountaineering equipment — Energy absorbing systems for use in klettersteig (via ferrata) climbing — Safety requirements and test methods
۱۴	EN 959	Mountaineering equipment — Rock anchors — Safety requirements and test methods
۱۵	EN 12277	Mountaineering equipment — Harnesses — Safety requirements and test methods
۱۶	EN 12492	Mountaineering equipment — Helmets for mountaineers — Safety requirements and test methods
۱۷	EN 13089	Mountaineering equipment — Ice-tools — Safety requirements and test methods
۱۸	EN 15151-1	Mountaineering equipment — Braking devices — Part 1: Braking devices with manually assisted locking, safety requirements and test methods
۱۹	EN 15151-2	Mountaineering equipment — Braking devices — Part 2: Manual braking devices, safety requirements and test methods

پیوست پ
(اطلاعاتی)
کتاب نامه

- [۱] استاندارد ملی ایران شماره ۱۴۱۹۷، تجهیزات کوهنوردی- طناب های دینامیک کوهنوردی- الزامات و روش های آزمون
- [۲] استاندارد ملی ایران شماره ۱۹۱۰۸، تجهیزات کوهنوردی- اتصال دهنده ها- الزامات ایمنی و روش های آزمون
- [3] EN 564, Mountaineering equipment - Accessory cord - Safety requirements and test methods
- [4] EN 1891, Personal protective equipment for the prevention of falls from a height - Low stretch kernmantel ropes